

Pořad bohoslužeb

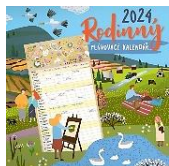
4. prosince – 10. prosince 2023, DOBA ADVENTNÍ, Žaltář I. týdne

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Pondělí 4.12.	pondělí po 1.neděli adventní	St. Jičín	17:30	za farníky
Úterý 5.12.	úterý po 1.neděli adventní	St. Jičín	17:30	modlitba za o.Marcela
Středa 6.12.	středa po 1.neděli adventní	St. Jičín	17:30	adventní mše svatá zvláště pro rodiny s dětmi za ř rodiče a Boží požehnání pro živé rodiny
Čtvrtek 7.12.	Památka sv. Ambrože, biskupa a učitele církve	St. Jičín	9:00	mše sv. v pečovatelském domě
			17:30	modlitba za o.Marcela
Pátek 8.12.	Slavnost PANNY MARIE, POČATÉ BEZ POSKVRNY PRVOTNÍHO HŘÍCHU – doporučený svátek	St. Jičín	17:30	adventní mše svatá zvláště pro rodiny s dětmi za živé a ř občany Vlčnova
Sobota 9.12.	sobota po 1.neděli adventní	St. Jičín	14:00	za farníky mše svatá v rámci adventní duchovní obnovy
		St. Lhota	17:30	mše svatá /s nedělní platností/
Neděle 10.12.	2. NEDĚLE ADVENTNÍ	St. Jičín	8:00	na poděkování za přijatá dobrodiní a za vnučku, s prosbou o dary Ducha svatého, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro její rodiče a sourozence a pro celou živou rodinu a za duše v očistci
		Petrkovice	10:00	mše svatá v kapli poutí k Neposkvrněnému Početí Panny Marie

Farář: P.Marcel Krajzl, dočasný administrátor (od 1.9.2023): P. Zdeněk Šimíček, mobil – farní úřad: 731 058 895, email: rkf.starýjičín@dox.cz, webové stránky farnosti Starý Jičín: http://farnostsjic.cz

OHLÁŠKY

* Sbirka z minulé neděle na opravy vynesla celkem 24 139,- Kč. Z toho na Starém Jičíně 19 672,- Kč a ve Starojické Lhotě 4 467,- Kč. Všem dárcům velké díky.

* Centrum pro rodinu a sociální péči Ostrava vydává na rok 2024 opět **rodinný plánovací kalendář**. Zakoupit si jej můžete u paní Heleny Sládečkové. Cena kalendáře je 300 Kč a zakoupením tohoto kalendáře podpoříte činnost Centra pro rodinu.

ZPRAVODAJ FARNOSTI STARÝ JIČÍN

Vydáno pro vnitřní potřebu farnosti Starý Jičín

3.12.2023

1. neděle adventní

1./ročník XV.

Pane, ukaž nám své milosrdenství a dej nám svou spásu!

ADVENT V NAŠÍ FARNOSTI

Moji milí,

ADVENT je kouzelné slovo. Je to čas touhy po Kristu. Je to krásný čas očekávání Ježíšova příchodu a příprav na Vánoce. Vše směřuje k nádherné oslavě Ježíšova příchodu v lidském těle na tento svět. A ještě víc: Je to **čas touhy po Kristu v reálném čase - tady a teď**.

Vy, kdo jste dříve narození, asi rádi vzpomínáte na adventní **roráty**, na které jste každé ráno ještě za tmy chodili krajinou zasypanou sněhem, sevřenou mrazy, možná s lampou v ruce, abyste viděli na cestu. Mnohé farnosti se dnes na tradici rorát snaží navázat a vtisknout jí novodobý charakter. Většinou to bývají roráty zvláště pro rodiny s dětmi. Zažili jste je i v naší farnosti...

V letošním adventu ranní roráty z logistických důvodů nebudou. (*Narovinu: Musel bych osmdesátiosmiletou nemohoucí maminku, o kterou pečuji, „tahat z postele“ cca kolem čtvrté hodiny ranní.*) Se spolupracovníky ve farnosti však připravujeme **zvláště pro rodiny s dětmi** snad podobně krásné a působivé **večerní adventní bohoslužby**, které budeme slavit po celý advent vždy **ve středy a pátky v 17.30 hod. ve farním kostele na Starém Jičíně**, a ke kterým zveme rodiny s dětmi i ostatní farníky ze všech obcí naší farnosti.

Mše svatá vždy začne průvodem dětí s rozžatými lampičkami (**lampičky si přineste!!!**) ztemnělým kostelem za doprovodu rorátních zpěvů. Promluvou nás budou provázet poutavé příběhy ze života křesťanských dětí z pera opavského jáhna Josefa Janšty, které volně navážou na biblické texty čtené při mši svaté, a kterým rádi naslouchají i dospělí. Biblickou myšlenku, zvýrazněnou příběhem, děti v závěru mše svaté dostanou do rukou v podobě malé kartičky. Své lampičky si po mši svaté děti opět zapálí a v průvodu s nimi odejdou večerní krajinou spolu s rodiči či prarodiči třeba až domů, motorizovaní asi jen k autu, případně autobusu. Lampičku si pak budou moci zapálit i doma při večerní modlitbě. U světélka lampy si spolu s rodiči (třeba za pomoci kartičky) budou moci znovu připomenout hlavní myšlenku mše svaté, která se tak stane „světélkem“ do nového dne. Všechny moc zvu, těším se,

a prosím, pozvěte třeba i děti či vnoučátka, které do kostela běžně nechodí. Může to být pro ně hezký kontakt s Ježíšem.

A moc zvu také na **nedělní bohoslužby**. Myslím, že v nějakém starším čísle našeho zpravodaje jsem zachytil tedy asi i vám známý příběh o čtyřech svících, které hoří na adventním věnci: svíce míru, víry, lásky a naděje. Svíce míru, víry a lásky postupně zhasínají. Nemají už sílu hořet, protože mír, víra a láska mezi lidmi tolik vyhasly... Svíce naděje však říká: „Neboj se! Dokud hořím já, mohu zapálit také ty svíce, které již zhasly...“ Letošním adventem a dá-li Pán Bůh i minimálně částí vánoční doby nás tedy bude **o nedělích** provázet **cyklus promluv o naději**, vycházející především z myšlenek papeže Františka, českobudějovického biskupa Pavla Posáda a také ze zkušeností lidí přítomné, nedávné i dávno minulé doby. Nejsou právě advent a Vánoce dobou naděje? Všechny, kdo po naději touží, moc zvu. A pozvěte také své přátele, zvláště ty, o nichž víte, že jim naděje tolik chybí a tolik by si ji přáli...

P.Zdeněk

PRO RODINY S DĚTMI

*Jako „ochutnávku“ i jako povzbuzení pro děti, aby adventní mše svaté hojně navštěvovaly, otiskujeme úvodní příběh z **rorát Josefa Janšty**.
Prosíme, přečtete jej dětem, třeba před spaním, a „natěšte“ je! ☺*

Je první adventní neděle. Rodina Volných si přináší z kostela požehnané věnce. Tatínek hned po obědě sedá do auta a odváží největší z nich do domova pro seniory. Další věnec zůstává doma a třetí vezme zítra maminka do kanceláře podniku, kde pracuje.

Venku by se dalo čekat zimní počasí, ale je tam teplo a svítí sluníčko. Osmiletý Jeník vyběhává na zahradu a s novou koloběžkou se honí po pěšinách se psem Lobem. O dva a tři roky starší Eliška a Terežka usedají s maminkou ke stolu a pročítají recepty na cukroví. Je to někdy až vzrušená debata, které cukroví se letos bude péct.

Krásný den končí modlitbou u adventního věnce. Když udělají všichni závěrečný kříž, tak se maminka ptá: „Kdo zítra ráno vstane na roráty?“ Obě holky skloní hlavy. Ví, že by měly do kostela jít. Alespoň na první roráty určitě. Jenže už vstát do školy je pro obě děvčata tak těžké... A do kostela by musely opustit lůžko ještě o hodně dřív. Jeník zamumlá: „Já bych vstal na roráty, ale když nejdou holky, tak nepůjdu taky. - Můžeš jít se mnou,“ nabízí se maminka, ale Jeník se vymlouvá: „Kdyby šly holky...“

Maminka je z toho smutná, ale nechce děti nutit, a proto je posílá spát.

V té době procházejí dva muži prázdnou ulicí kolem domku Volných. Jeden z nich si všimá koloběžky, kterou Jeník nechal pohozenou na chodníku. „Ta by se hodila Lojzíkovi od bráchy. Má už tu svoji starou a vychozenou.“ - „Je fakt hezká,“ přizvukuje starší z mužů, „a je tu jen tak pohozená.“ Mladší mu šeptá do ucha: „Branka je zamčená, ale ten plůtek lehce přelezu.“

Muž je mladý a šikovný a plot není vysoký. Brzy je na zahradě a sahá po koloběžce. V té chvíli se však vyřítí od domu vlčák. Divoce štěká a běží ke zloději, který už má koloběžku v ruce. Pouští ji a chce zachránit sám sebe před útokem psa. Přelézá plot, ale pes ho stačí chytit za nohavici. Zdá se, že ho zvíře stáhne na zem. Přiskakuje však druhý muž a táhne prchajícího zloděje k sobě. Jeho kalhoty se trhají, psovi zůstává v tlamě látka. Chlap se překuljuje a padá na zem vedle plotu na ulici. Zasykne bolestí, ale vstává a prchá prázdnou ulicí do bezpečí.

To už je na zahradě tatínek, kterému se nezdálo štěkání psa. I teď ještě hlídač zuří a nejráději by přeskočil plot a pronásledoval zloděje.

Na zahradu vychází celá rodina a děti i rodiče hladí psa. Tatínek jim ukazuje koloběžku, která leží pohozená vedle plotu. „Lob zloděje zahnal. Utrhl mu přitom kus kalhot. Kdyby pes nepřiběhl, tak už by byla koloběžka pryč.“ - Maminka hochu plísňuje: „Proč sis ji neuklidil. Tolikrát jsem ti už říkala, že nemá na zahradě nic volného zůstat.“

Tatínek chválí psa: „Lobe, jsi dobrý. Určitě se ti nechtělo z boudy. Už jsi pěkně spal. Ale když jsi uslyšel zloděje, tak jsi vyběhl a zahnal jsi ho.“

Doma se nikomu nechce jít do postele. Děti s tatínkem sedí u stolu v kuchyni, maminka chystá něco dobrého pro Loba. Přitom si povídají o tom, co se na zahradě stalo. Maminka dává do misky voňavou dobrotu pro psa a přitom říká: „Lobovi se z boudy nechtělo, ale vyběhl a zahnal zloděje. Je lepší než vy. Vám se také ráno z postele nechce, ale vy nevyběhnete a do kostela za Pánem Ježíšem nejdete.“

U stolu je naráz ticho. Po chvíli prudce vstává Jeník a slibuje: „Ráno vstanu, budu jako Lob.“

Holky na sebe pohlédnou a pak jednohlasně prohlásí: „My vstáváme taky.“

Maminka je chválí a dodává: „Budeme se modlit za lidi, kteří jsou v nebezpečí. A třeba tak někoho zachráníme, jako Lob zachránil nás.“

Ráno v kostele krácejí Terežka, Eliška i Jeník v průvodu a jejich světélka prozrazují, že jsou tu kvůli Pánu Ježíši, který se nám už brzy narodí.

P.S. Lze jen dodat: A u nás letos ani není třeba si přivstat. Stačí přijít večer... ☺